

Cântecul

Ana Blandiana

Cântecul ăsta îl scriu pe frunze cu-o dudă,
În urma mea vin furnici în cohorte și-l sorb,
Nici o ureche nu va putea să-l audă
Și tot văzduhul va fi pentru raza mea orb.

Furnicile însă îl vor purta în pământ
Și ploile nu vor putea pătrunde să-l șteargă,
Semintele îl vor înțelege căzând
Și-l va simți numai fragedul vierme din fragă.

Iarba-l va scoate anul viitor la lumină
Și o să-l crească și-o să-l usuce soarele,
Iar dac-o să aibă noroc or să vină
Și or să-l pască somnoroase și indiferente mioarele.

Va curge în lapte apoi înțelept, înstelat,
Și nimeni n-o să-și mai aducă aminte
C-a fost zămislit din păcat,
C-a fost gândit în cuvinte.